

VŠEM BRATRĚM A SESTRÁM

KOINONIE JAN KŘTITEL

Č.j. 42/13/PAS

Advent 2013

Kristus vstal z mrtvých!

„... a položila ho do jeslí...“ (srov. Lk 2,7)

Podle Lukášova evangelia neměla Maria jinou možnost, než položit právě narozeného Ježíše do jeslí, které se při té příležitosti proměnily v kolébku. Zdá se mi, že v tomto gestu lze zahlédnout Boha, který nám nabízí svého Syna. Pokládá ho na jediné místo, které je k dispozici: do srdce člověka.

Je-li z jedné strany zřejmá láska Otce, ze strany druhé lze zaznamenat smysl eklesiální: jesle se stávají symbolem církve schopné přijmout Otcův dar, aniž by si sama ze sebe dělala příliš těžkou hlavu. Skutečnost, že Ježíš je položen do jeslí, je znamením důstojnosti, která jí je dána darem samotným. To Ježíš mění realitu, nikoli naopak.

Advent tedy není ničím jiným než návratem k jeslím a hlouběji návratem k daru, kterým nás Pán obdaroval, protože chtěl spočinout uprostřed nás. Možná se ptáme, v čem spočívá příprava na přijetí takového daru, přicházejícího shůry. Ve skutečnosti není jiné přípravy než vlastní úkon přijetí; je to právě dar, který působí, že jsou tyto konkrétní jesličky jiné než všechny ostatní.

Pokud tohle může zmást naše zvyklosti šikovných organizátorů, připravujících se na slavení svátků Narození, evangelní poselství nám ukazuje jinou cestu, mnohem jednodušší a přirozenější: nedělat si starosti s tím, jak na tom jsme; jsme a vždycky i zůstaneme obyčejnými jeslemi, které stojí na chráněném místě pro zvířata. To, čím jsme, musí přejít na druhé místo, a stejně tak všechny naše očištění snahy, jakkoli mohou být záslužné. Je to pozvání k tomu, abychom zůstali jeslemi, ovšem schopnými k přijetí Božího daru; toto se od nás vyžaduje. Advent je tedy čas k tomu, abychom se naučili přijímat.

Koho přijímat?

Přijímat Boží dar, ať už bude jakýkoli. Ježíšovo narození zajisté otřásló klasickými mesiánskými očekáváními; Pán má skutečně zalíbení v tom, že nás může překvapovat svými dary, které se na první pohled jeví jako něco jiného. Nechme se překvapit, a to jak na osobní, tak i na komunitní rovině, a objevíme kreativitu Ducha; každý dar s sebou přináší příslib a útěchu.

Přijmout bratra – obraz Ježíše, bratra, pro něhož není místo jinde než v našem srdci. Koinonia je právě v síle svého jména otevřeným domem, ve kterém sídlí přijetí; je to komunita, v níž pronásledovaný nachází útočiště jako ve starozákonních útočištných městech, rozptýlených mezi izraelským lidem. Byla to města přijetí, v nichž ten, kdo se dopustil zločinu, mohl znovu získat svoji svobodu a zůstat ochráněn před pomstou. Jak bychom mohli nevidět to velké množství lidí, pronásledovaných vlastními břemeny, hledajících útočiště; je na nás, abychom jim nabídli svoje jesle.

Mým přáním je, aby se nejen náš život, ale i naše komunita stala betlémskými jeslemi: otevřenými a pohostinnými pro Boží dar, otevřenými a pohostinnými pro bratra, hledajícího místo, kde začít nový život.

Takže, jaké si dát předsevzetí pro letošní advent? Vděčnost: být vděčnými za události života a s láskou přijímat bratry. V našich ústech ať je přesvědčivé „díky“ a naše ruka ať je natažena k bratřím, kteří jsou vedle nás, i k těm, kdo tloučou na naše dveře.

Požehnané Vánoce!

Plzeň-Valcha, 20. listopadu 2013

P. Alvaro Grammatica
generální pastýř